

Temarapport fra Hvidvasksekretariatet
**Tredjepartsbetalinger – en
overset hvidvaskkanal?**

POLITI

NSK | NATIONAL ENHED
FOR SÆRLIG KRIMINALITET

Hvidvask gennem tredjepartsbetalinger

I denne temarapport sætter Hvidvasksekretariatet fokus på tredjepartsbetalinger og angiver konkrete eksempler på, hvor de kriminelle aktører anvender tredjepartsbetalinger til at flytte ulovlige midler over landegrænserne.

Tredjepartsbetalinger kan være et selvstændigt hvidvaskmodus eller en del af handelsbaseret hvidvask. Handelsbaseret hvidvask kan fx handle om over- og underfakturering af varer, over- og underdrivelse af handelsvolumener, falsk opgivelse af varer og genbrug af faktura. I sammenhæng med disse modus eller som selvstændig hvidvaskmetode indgår også tredjepartsbetalinger, hvor en vare eller en ydelse bestilles og leveres mellem to parter, mens betalingen foretages af en tredjepart. Hvidvasksekretariatet vurderer, at handelsbaseret hvidvask udgør et højrisikoområde for hvidvask i Danmark

Temarapporten er henvendt til de virksomheder og personer, der i henhold til hvidvaskloven er underretningspligtige, for at henlede opmærksomheden på tredjepartsbetalinger som hvidvaskmodus. Det er også vores ønske, at rapporten skal læses af virksomheder, der ikke er omfattet af hvidvaskloven og pligten til at underrette, men som handler med varer og tjenester, og som uforvarende kan komme til at medvirke til hvidvask på internationalt plan ved at modtage tredjepartsbetalinger.

Sidst i rapporten finder du *Sådan underretter du om tredjepartsbetalinger* med input til, hvilke oplysninger du med fordel kan sende med i din underretning. I tillæg til rapporten finder du *Bilag 1: Indikatorliste for handelsbaseret hvidvask*, som fulgte med [temarapporten om handelsbaseret hvidvask](#), som Hvidvasksekretariatet udgav i december 2022.

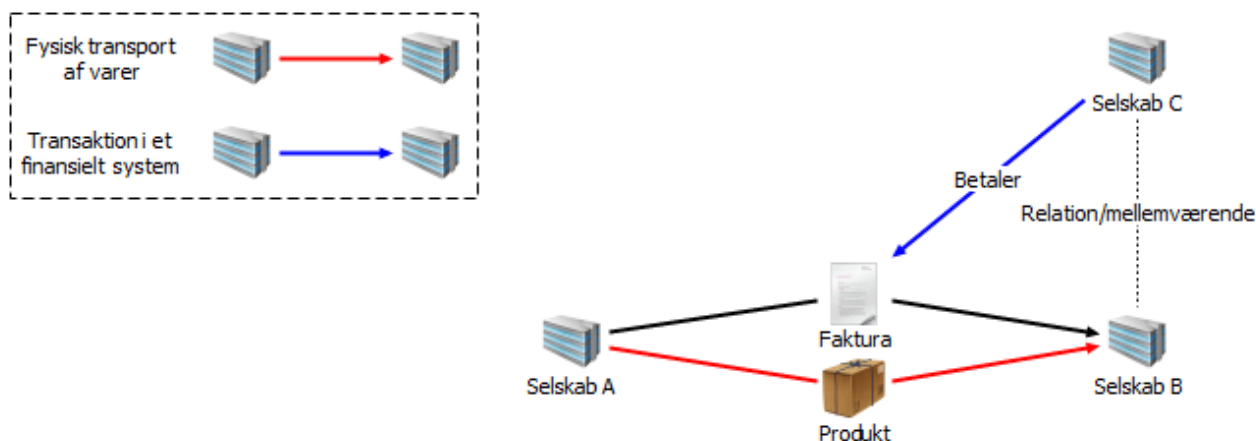
Har du spørgsmål eller kommentarer til rapporten, er du altid velkommen til at skrive til: fiu@politi.dk

God læselyst!

01 Hvad er tredjepartsbetalinger?

Tredjepartsbetalinger er, når en vare eller en ydelse bestilles og leveres mellem to parter, mens betalingen foretages af en tredjepart. Der er altså tale om virksomheder¹ eller personer, der betaler regningen for andre. Tredjepartsbetalinger kan være en måde at overføre værdier mellem to selskaber, ved at et selskab betaler et andet selskabs fakturaer. Langt de fleste underretninger, som Hvidvasksekretariatet har modtaget inden for kategorien *handelsbaseret hvidvask*, er underretninger med mistanke om hvidvask via tredjepartsbetalinger.

Illustration 1: Eksempel på tredjepartsbetaling.

Eksemplet illustrerer, hvordan der indirekte er overført værdier fra Selskab C til Selskab B. Inden for international handel kan der være flere legale årsager til, at selskaber betaler hinandens fakturaer.

Det kan eksempelvis skyldes, at større virksomhedskonstruktioner har centraliseret betalingsinfrastrukturen, således at én afdeling af virksomheden betaler en faktura for en anden afdeling af samme virksomhed, som er registreret i et andet land. Tredjepartsbetalinger bruges også til at håndtere valutarisici, hvor én virksomhed betaler en anden virksomheds faktura for at omgå valutarestriktioner, og efterfølgende betales det samme beløb tilbage i en tilladt valuta. Sådanne betalinger anvendes også ofte i forbindelse med transaktioner til og fra højrisiko-lande, hvor de lokale banker ofte ikke er integreret i det internationale banksystem, eller er underlagt restriktioner. I de tilfælde benyttes en bank i et andet land (uden restriktioner) til at gennemføre betalingen, og denne bank udgør altså tredjeparten. Endelig bruges tredjepartsbetalinger også til at udføre *reverse factoring*. Her "sælger" en importvirksomhed sin faktura til en finansiell virksomhed, der betaler eksportøren, og dermed vil betalingen til eksportøren indgå fra den finansielle virksomhed og ikke importvirksomheden². Der findes altså flere lovlige grunde til at benytte sig af tredjepartsbetalinger, og det er således heller ikke ulovligt at foretage tredjepartsbetalinger.

Tredjepartsbetalinger kan dog misbruges til hvidvask, da tredjepartsbetalinger i sig selv er med til at sløre midlers oprindelse. Det gælder særligt, når det er uklart, hvorfor en virksomhed betaler en faktura for varer eller ydelser, som en anden virksomhed modtager. Sløringen bliver større, når

¹ I temarapporten anvender vi ordene virksomhed og selskab synonymt af hensyn til læsevenligheden.

² Konkret foregår reverse factoring typisk ved, at importvirksomheden sender den aftalte faktura til den finansielle virksomhed, der herefter betaler eksportvirksomheden det skyldige beløb ved afsendelsen af varerne. Importvirksomheden betaler så den finansielle virksomhed et tilsvarende beløb på et senere tidspunkt, typisk når varerne er modtaget.

ejerskabet i den virksomhed, som betaler regningen (tredjeparten), er uklart, enten fordi det reelle ejerskab ikke er angivet, hvis det fx ikke er et krav i det pågældende land, eller det er skjult via ugenomsigtige ejer-strukturer.

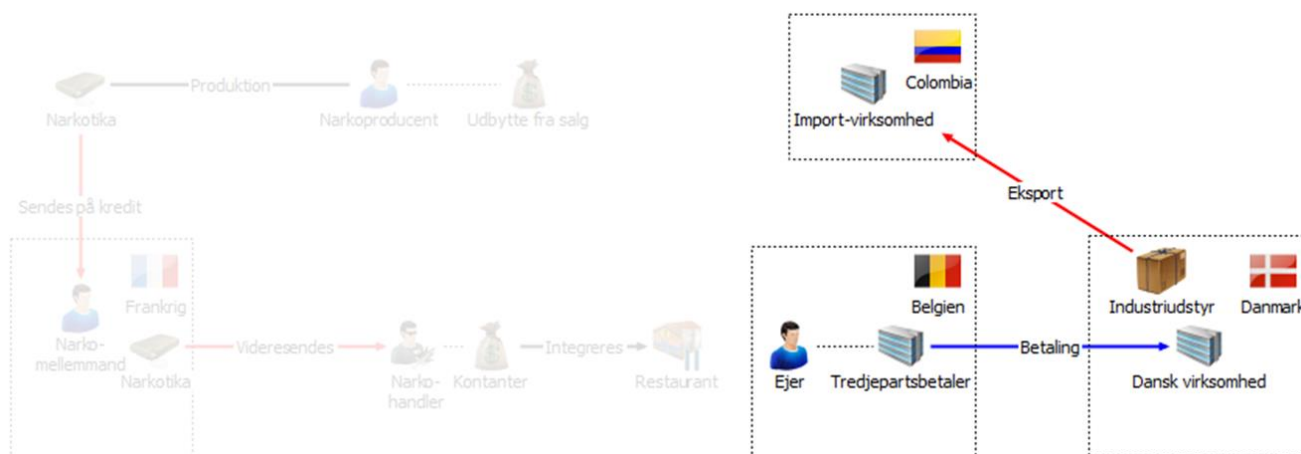
Hvidvask via tredjepartsbetalinger er en integreret del af den omfattende hvidvask, som fx FATF kategoriserer som handelsbaseret hvidvask, og som Hvidvasksekretariatet vurderer udgør en høj risiko i Danmark (Hvidvasksekretariatet 2023: 155 ff). Forskning peger på, at handelsbaseret hvidvask er en multimilliard-forretning – også i EU og i Danmark (se fx Mariana Saenz & Joshua J. Lewer, *Estimates of Trade Based Money Laundering within the European Union*). De kriminelle aktører misbruger det internationale handelssystem til at flytte store værdier over grænserne, fordi de kan gemme deres illegale transaktioner og varer i de enorme mængder af varer og penge, der hver dag flyttes rundt på kloden.

02 Tredjepartsbetalinger – et simpelt modus i komplekse hvidvasknetværk

Tredjepartsbetalinger kan i sig selv udgøre et simpelt modus for hvidvask, men det kan også indgå i større og mere professionaliserede hvidvask-setup, hvor tredjepartsbetalingen blot er et modus blandt flere, der anvendes, som det fx kan ses i større internationale hvidvasknetværk, hvor transaktioner og betalinger helt eller delvist foregår uden om det legale finansielle system (også kaldet *money brokers* eller *money laundering network controllere* (Europol 2023: 12).

Det er sandsynligt, at vi i Danmark på baggrund af de underretninger, vi modtager, kun kan se tredjepartsbetalinger som et simpelt hvidvaskmodus i en sag - men dette simple modus kan vise sig at være en brik i et større og mere systematisk hvidvask-setup.

Illustration 2: Tredjepartsbetalinger som simpelt hvidvaskmodus. Dansk virksomhed eksporterer til Colombia og modtager betaling fra en virksomhed i Belgien.

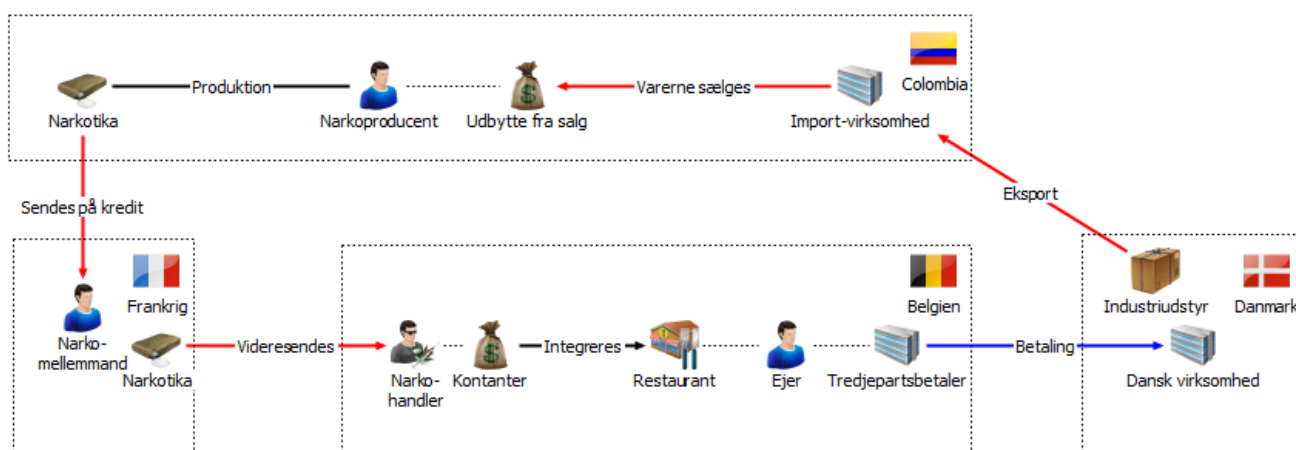
I dette eksempel eksporterer en dansk virksomhed varer til en virksomhed i Colombia, men fakturaen betales af en belgisk virksomhed. Ud fra den information, der er tilgængelig her, er det ikke muligt at konstatere, hvorvidt tredjepartsbetalingen foretages af forretningshensyn eller er et modus for hvidvask. Det kræver mere viden om relationen mellem den colombianske virksomhed og virksomheden i Belgien.

Hvis vi antager, at der ikke kan opnås en tilstrækkelig fornuftig forklaring på, hvorfor den belgiske virksomhed betaler for varer, som en dansk virksomhed har eksporteret til Colombia, er der grund til at være særlig opmærksom på tredjepartsbetalingen som et hvidvaskmodus – og måske er det større, end det lige ser ud.

Nedenfor ses det fulde billede af eksemplet ovenfor. Colombianske narkoproducenter smugler narkotika til Frankrig – typisk på kredit – hvor det sælges til kriminelle aktører. De kriminelle aktører

fragter narkotikaen til Belgien, hvor den videresælges. Kontanterne fra salget af narkotikaen integreres i en restaurant, som de kriminelle aktører i Belgien kontrollerer. Omsætningen fra salget af narkotikaen bliver derfor blandet med legale midler, der er opnået ved omsætning i restauranten. Restauranten betaler derefter fakturaen for de varer, der er afsendt fra Danmark, hvorved narkohandlerne i Belgien har betalt de colombianske leverandører for narkotikaen gennem deres import-virksomhed. Eksemplet viser et organiseret kriminelt netværk, hvori tredjepartsbetalinger bruges til at flytte ulovlige midler fra Belgien til Colombia. Fra efterretninger har Hvidvasksekretariatet oplysninger om, at kriminelle aktører anvender tredjepartsbetalinger fx til afregning mellem narkohandlere på tværs af landegrænser.

Illustration 3: Tredjepartsbetalinger som en del af et hvidvask-setup.

03 Hvidvasksekretariatets vurdering af tredjepartsbetalinger

Hvidvasksekretariatet har modtaget flere underretninger, hvor de underretningspligtige mistænker, at tredjepartsbetalinger anvendes til hvidvask eller sanktionsomgåelse. I Den Nationale Risikovurdering af Hvidvask 2022 gennemgår Hvidvasksekretariatet en række forskellige metoder, som kriminelle aktører hvidvasker penge gennem. Her indgår tredjepartsbetalinger som en metode inden for handelsbaseret hvidvask, som Hvidvasksekretariatet vurderer, udgør en **høj** risiko for hvidvask:

”For at kunne flytte de ulovlige midler via handelsbaseret hvidvask skal midlerne ofte ind i det finansielle system. Hvis der er tale om fx skatte- og momskriminalitet, så er de ulovlige midler allerede i systemet. Er der tale om kontanter fra fx salg af narkotika, kan de fx integreres gennem kontantindsættelser i banker eller pengeoverførselsvirksomheder eller via misbrug af kontantbaserede brancher, hvor ulovlige midler blandes med lovlig indtægt. Når pengene er sat ind, kan faktura for handleterne betales, og værdierne overføres mellem de kriminelle aktører. Det kan også være ulovlige midler, der integreres via køb af varer og services gennem tredjepartsbetalinger, hvor en tredjepart i eksempelvis en jurisdiktion med lempeligere hvidvaskregler eller lempeligere regler for dokumentation af reelle ejerforhold betaler for varer, der sendes til en anden køber” (Hvidvasksekretariatet 2023: 158)

Hvidvasksekretariatet ser stadig flere eksempler på, at bankerne underretter om betalinger til danske virksomheder, fordi bankerne ser et mønster, hvor virksomhedens fakturaer bliver betalt af andre selskaber end det selskab, der står på fakturaen. Det kan der være forskellige grunde til, men i mange tilfælde har de betalende selskaber lille eller ingen relation til den virksomhed, som fakturaen er udstedt til. Ofte er der heller ikke en umiddelbar relation til branchen eller en geografisk relation. Typisk har de underretningspligtige udfordringer med at afklare reelle ejerforhold, eller de har identificeret komplekse ejerstrukturer fordelt over flere lande, herunder skattelylande og andre højrisikolande. Der kan også være en mistanke om, at der anvendes front- og skuffeselskaber på adresser, der ikke afspejler reel virksomhedsdrift, fx postboksadresser.

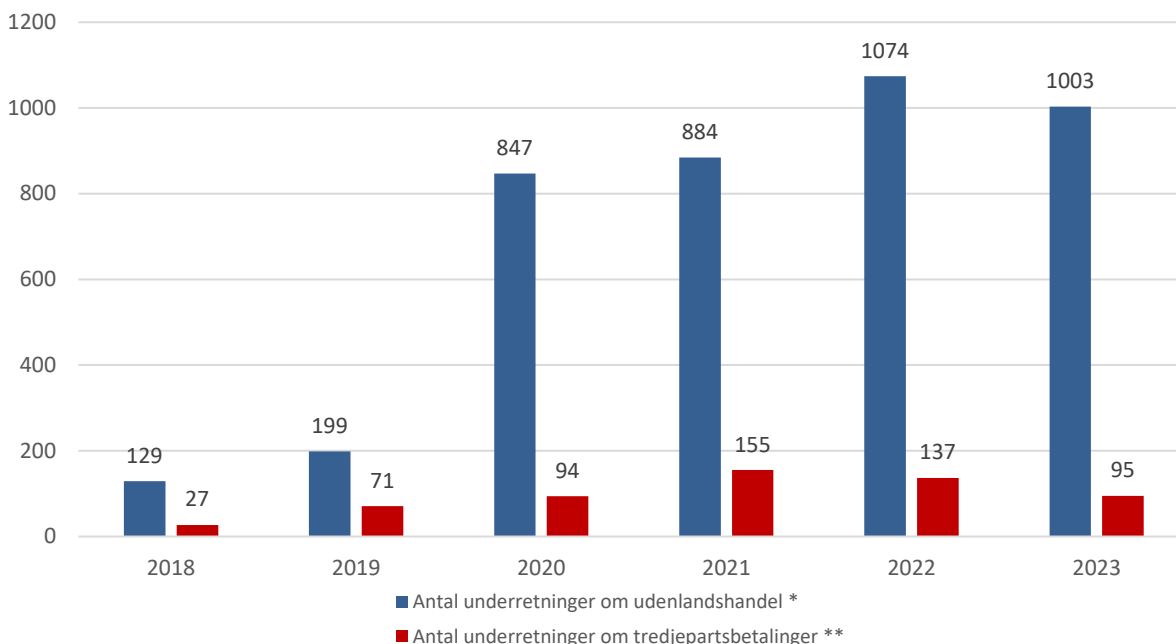
Når banken spørger sin kunde om transaktionen, og hvorfor en tredjepart har betalt for varer, der er faktureret til køberen, kan virksomheden ikke i tilstrækkelig grad redegøre for, hvorfor fakturaen betales af en anden virksomhed end den virksomhed, som fakturaen er udstedt til. I den forbindelse kan den danske virksomhed være involveret i hvidvask, hvor virksomheden bevidst eller ubevidst bliver brugt til at overføre værdier mellem den, som fakturaen er udstedt til, og den, der betaler den.

Hvis eksempelvis en dansk virksomhed, der handler med maskiner, får en ordre fra et schweizisk importfirma, og fakturaen for maskinerne betales af fire forskellige virksomheder i Asien, der ifølge virksomhedsregistre er beskæftiget med ejendomsadministration, er der en risiko for, at den danske virksomhed indgår som et led i et større hvidvask-setup. Det kan være tilfældet, hvis de fire virksomheder i Asien med fælles ejerkreds betaler fakturaen med ulovlige midler fra illegale onlinespil-virksomheder og som modydelse for betalingen af maskinerne til den danske eksportør modtager luksusvarer, faktureret til underpris, af det schweiziske selskab, som de sælger med overskud i Asien.

Tredjepartsbetalinger er som nævnt ikke ulovligt i Danmark. Det betyder, at de danske myndigheder skal kunne bevise, at de penge, der bruges til at betale en faktura stammer fra en kriminell handling for at kunne føre en hvidvasksag (Hvidvasksekretariatet 2023: 161-162). Det kan være vanskeligt for de danske myndigheder, blandt andet fordi de kriminelle handlinger kan være begået i udlandet. Men der er al mulig grund til, at virksomheder, der bistår med betalinger, er opmærksomme på hvidvaskpotentialet, så danske virksomheder ikke uforvarende understøtter organiserede kriminelle aktører og deres alvorlige samfundsskadelige aktiviteter.

04 Underretninger om tredjepartsbetalinger

Danmark er en lille og åben økonomi med en relativt stor international handel. Hvidvasksekretariatet modtager dog få underretninger om virksomheders handel med udlandet. I 2023 modtog Hvidvasksekretariatet i alt 81.106 underretninger, hvoraf 1.003 underretninger omhandlede virksomheders handel med udlandet. 95 underretninger omhandlede hvidvask ved brug af tredjepartsbetalinger.

Table 1: Antal underretninger om tredjepartsbetalinger i perioden 2018-2023.

**Udenlandshandel* er defineret som en erhvervskonto, der overfører eller modtager 100.000 kroner eller derover fra udlandet. Her inkluderes ikke korrespondentbankstransaktioner.

**Her tælles alle underretninger, hvor forskellige versioner af ordet "*tredjepart*" eller "*third party*" er nævnt i mistankegrundlaget. Desuden er frasortet alle underretninger omhandlende personer og ikke-selskaber.

Hvidvasksekretariatet modtager relativt få underretninger om handelsbaseret hvidvask. Langt de fleste af disse omhandler tredjepartsbetalinger. Hvidvasksekretariatet er interesseret i at høre fra de underretningspligtige i forbindelse med mistænkelige tredjepartsbetalinger, fordi det både understøtter arbejdet med at identificere hvidvasknetværk og bidrager til det internationale samarbejde med andre finansielle efterretningsenheder og muligheder for at identificere internationale hvidvasknetværk.

05 Fire eksempler på kriminelle aktørers anvendelse af tredjepartsbetalinger til hvidvask

I det følgende afsnit vil vi gennemgå en række cases, hvor tredjepartsbetalinger kan spille en rolle inden for hvidvask og sanktionsomgåelser. Casene er inspireret af underretninger, Hvidvasksekretariatet har modtaget, samt internationale hvidvasksager. Alle casene er anonymiseret, og der kan være tilføjet flere led på eksemplerne, end der indgår i de faktiske underretninger.

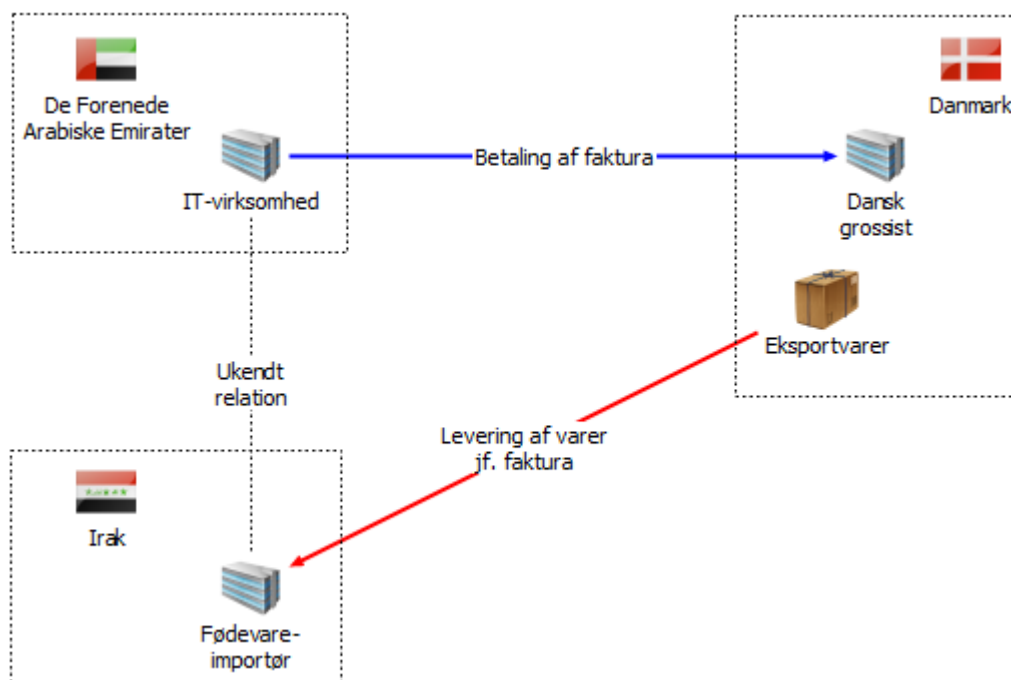
Casene skal ses som eksempler på, hvordan tredjepartsbetalinger kan foregå, og herigennem inspirere underretningspligtige og andre relevante aktører til at identificere mistænkelige tredjepartsbetalinger.

05.1 Case 1: Tredjepartsbetalinger i forbindelse med transaktioner til risikolande

Hvidvasksekretariatet modtager flere underretninger, hvor tredjepartsbetalinger indgår som et led i handel med højrisikolande. I det nedenstående eksempel modtager en dansk grossist en bestilling på nogle produkter fra en fødevare-importør i Irak. Betalingen af fakturaen modtages fra en ukendt it-virksomhed i De Forenede Arabiske Emirater. Der er ikke givet nogen forklaring på, hvorfor betalingen foretages af en ukendt part i De Forenede Arabiske Emirater, ligesom der ikke kan identificeres nogen direkte forbindelse mellem selskabet, som bestiller og modtager varerne, og det selskab, som betaler for fakturaen.

Illustration 4: Eksempel på tredjepartsbetaling for en levering til et højrisikoland.

Her bestilles varer til Irak fra en dansk grossist, men betalingen sker fra en virksomhed beliggende i De Forenede Arabiske Emirater. Den underretningspligtige, som har indsendt underretningen, kan ikke umiddelbart identificere en relation mellem betaleren og den virksomhed, der har bestilt og står til at modtage varen.

Hvidvasksekretariatet modtager adskillige underretninger omkring sådanne leveringer til højrisikolande, herunder eksempelvis Yemen og Syrien. Fakturarene kan blive betalt fra eksempelvis Saudi Arabien, De Forenede Arabiske Emirater eller Pakistan.

Der kan være flere grunde til, at virksomheder betaler via tredjepart, når der handles med højrisikolande: Det kan skyldes:

- forsøg på at omgå sanktioner.
- at sælgers bank ikke modtager betaling fra udvalgte lande, fordi landet er et højrisikoland.
- at betalingen indgår i et mindre eller større hvidvask-setup.

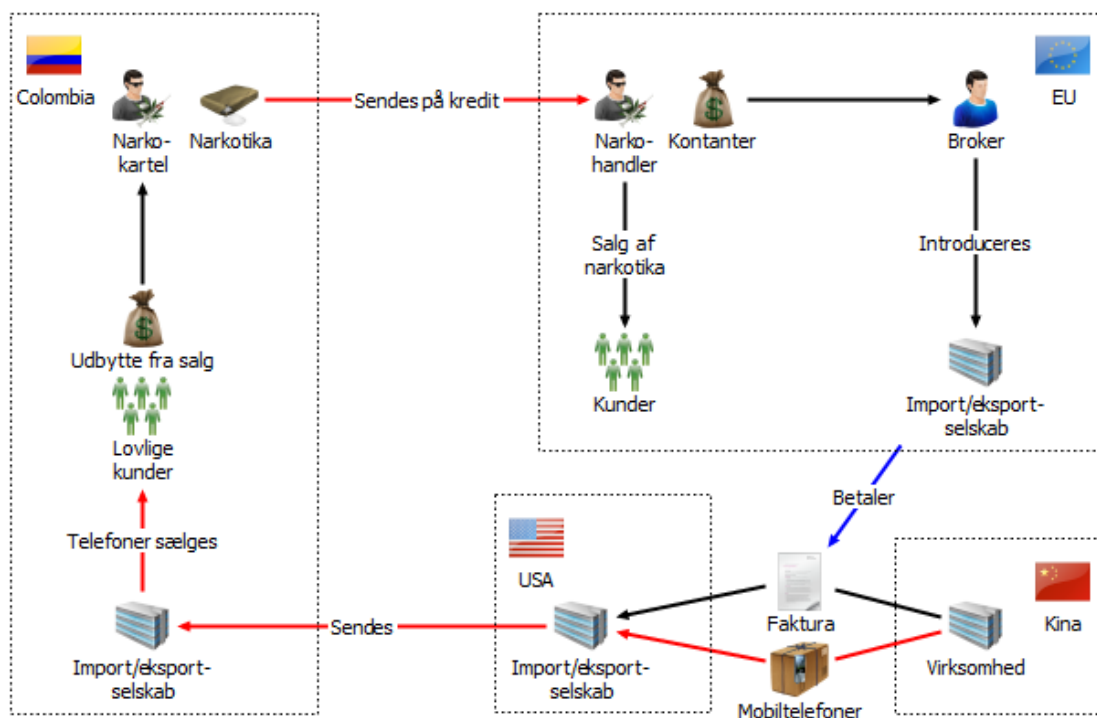
05.2 Case 2: Tredjepartsbetalinger og eksport i forbindelse med afregning af narkotikahandel

Den 30. maj 2023 blev 33 personer anholdt af spansk og italiensk politi i en aktion koordineret i samarbejde med Europol. Disse personer stod bag et omfattende hvidvasknetværk, hvor kontanter, der stammede fra narkotikasalg i Europa, blev integreret i det internationale handelssystem og anvendt til at købe elektronik, eksempelvis mobiltelefoner fra Kina, hvorefter telefonerne blev sendt til først USA og dernæst Colombia. Her blev telefonerne solgt på det åbne marked, hvor profitten tilfaldt colombianske karteller.

På grund af dette system kunne italienske narkohandlere købe narkotika fra Colombia på kredit for derefter at bruge handelssystemet til at omdanne euro, der stammer fra narkosalg i Europa, til pesos i Colombia uden brug af direkte overførsler eller transport af kontanter. Man kan læse mere om sagen [her](#). Den kinesiske mobiltelefonforhandler – og dennes bank – ved muligvis ikke, at deres produkter bliver anvendt til at afregne gæld mellem narkohandlere i Italien og Colombia, men de indgår ikke desto mindre i dette finansielle hvidvask-setup.

Illustration 5: Illustration af hvidvasknetværket på baggrund af Europols beskrivelse. I dette eksempel sælges narkotika fra Columbia på kredit og sendes til Europa, hvor det sælges på gaden. De ulovlige kontanter, som stammer fra salg af narkotika på gadeplan, indsamles og integreres i en virksomhed, ejet af kriminelle aktører, og bruges til at betale for mobiltelefoner, der leveres til USA. Fra USA sendes telefonerne videre til Colombia, hvor narkokartellerne sælger telefonerne og herigennem får betaling for den narkotika, de sendte på kredit til Europa.

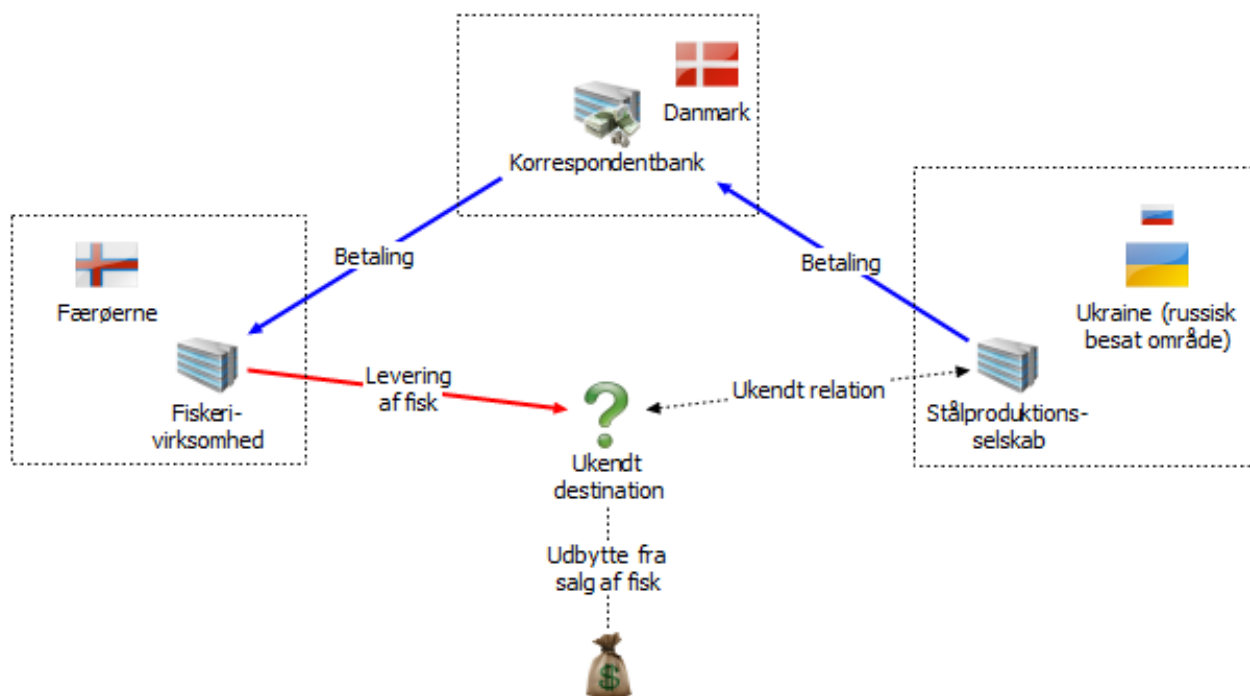
Bemærk, at flere af forbindelserne over landegrænser vedrører fysisk transport af varer og ikke kun transaktioner i det finansielle system. I dette eksempel sløres processen yderligere ved, at de legale varer sendes gennem et amerikansk selskab, og det er derfor vanskeligt for den kinesiske producent og dennes bank at afgøre, om tredjepartsbetalingen er led i et hvidvask-setup.

05.3 Case 3: Brug af tredjepartsbetalinger til mulig omgåelse af sanktioner

Tredjepartsbetalinger kan blive brugt af virksomheder til at omgå sanktioner. I dette eksempel er der en stålproducent, der opererer i det russisk besatte Ukraine, der vil flytte midler til et mere stabilt finansielt marked i Europa. Midlerne i virksomheden er underlagt sanktioner, og betalingen kan derfor ikke overføres via banker til udlandet. For at omgå sanktionerne køber virksomheden store parti fisk fra en færøsk eksportør, som leveres til en virksomhed i et land i EU, som virksomheden i Ukraine har tætte forbindelser til. Fødevarer er ikke underlagt sanktioner, og derfor må selskabet i Ukraine godt foretage transaktionen med det færøske selskab. Transaktionen sker gennem en dansk korrespondentbank. Fiskene bliver efterfølgende leveret og solgt i andet EU-land, og profitten står nu på en konto hos et europæisk selskab. Virksomheden i det russisk besatte Ukraine har nu flyttet midler fra et sanktioneret område eller selskab til EU ved at anvende handel med fødevarer og tredjepartsbetalinger.

Illustration 6: Eksempel på, hvordan tredjepartsbetalinger kan bruges til at omgå sanktioner ved at flytte midler.

Det kan være meget vanskeligt at vurdere, om mistænkelige tredjepartsbetalinger er et udtryk for sanktionsomgåelse eller hvidvask. Der er en række ligheder mellem de to aktiviteter som fx sløring af ejerskaber og misbrug af legale virksomhedsstrukturer. Europol skriver ligeledes i deres rapport *"The Other Side of the Coin – An Analysis of Financial and Economic Crime"*, at der er links og ligheder mellem sanktioner og hvidvask modus operandi i forhold til anvendelsen af hvidvasknetværk til sanktionsomgåelse (Europol 2023: 8).

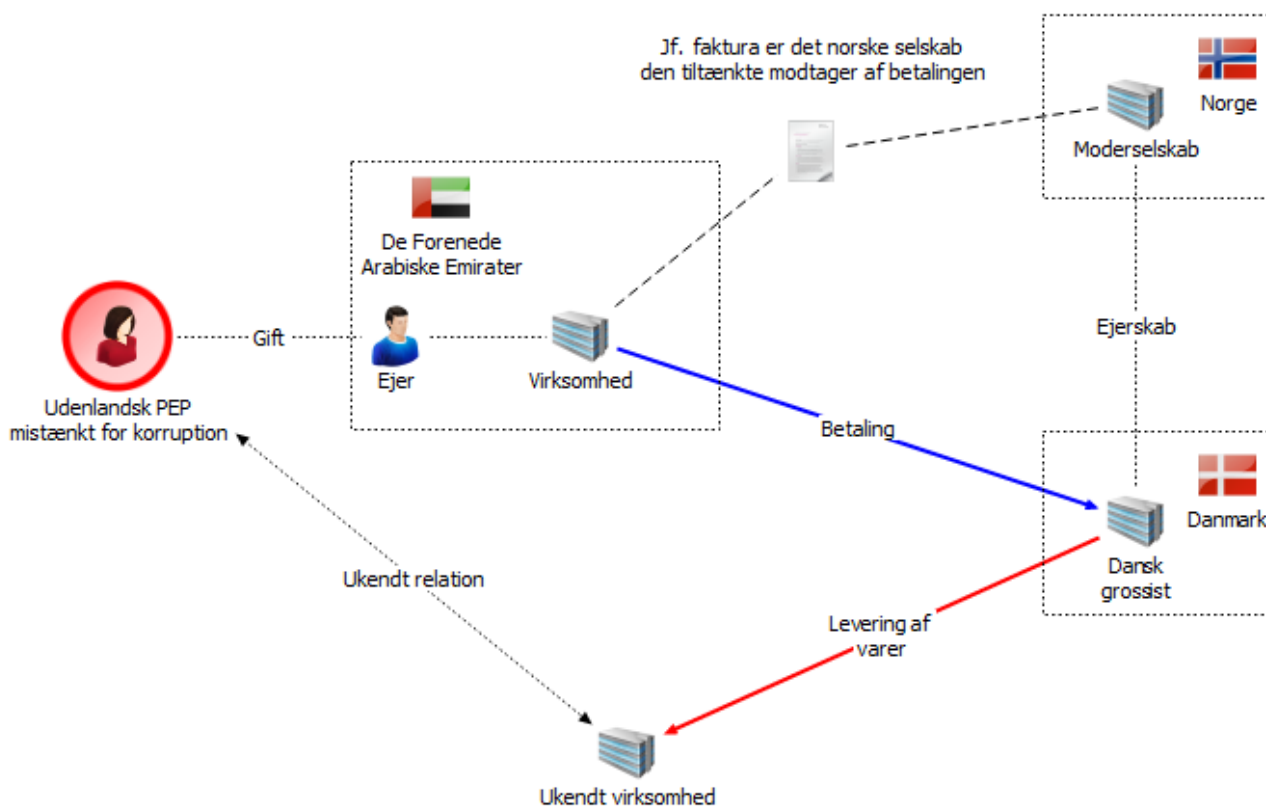
05.4 Case 4: Udenlandske politisk eksponerede personer kan bruge tredjepartsbetalinger til at sløre midler, der stammer fra korrupktion

Hvidvasksekretariatet har modtaget underretninger, som indikerer, at danske virksomheder modtager betalinger fra selskaber med tilknytning til mulig korrupktion i udlandet.

Det kan fx handle om en dansk grossist, som sælger varer til en virksomhed i EU og modtager betaling fra et selskab i De Forenede Arabiske Emirater, der kan relateres til den nære familie af en udenlandsk *politisk eksponeret person* (PEP). Den udenlandske PEP er i åbne kilder mistænkt for korrupktion. Det danske selskab kan gennem sin eksport af varer og modtagelse af betaling fra virksomheden i De Forenede Arabiske Emirater uforvarende være med til at hvidvaske midler, der stammer fra korrupktion i udlandet. Det er ikke umiddelbart muligt at kortlægge relationen mellem den udenlandske PEP og firmaet der modtager de eksporterede varer.

Illustration 7: Illustration af underretning, hvor tredjepartsbetalinger muligvis bruges til at hvidvaske midler, der stammer fra korrupktion.

En dansk grossist modtager en bestilling på varer, der betales af et firma fra De Forenede Arabiske Emirater, men skal leveres i et andet land i EU. Ejeren af det betalende firma er gift med en udenlandsk PEP, der mistænkes for korrupktion.

Sådan underretter du om tredjepartsbetalinger

- Underretningen skal indsendes via hvidvask.politi.dk. Her kan du også læse mere om, hvordan man anvender GoAML, som er det system, man underretter igennem.
- Personer og virksomheder, der ikke er omfattet af hvidvaskloven og dermed underretningspligten kan også underrette via GoAML.
- Beskriv gerne i videst muligt omfang transaktionen/betalingen korrekt i form af kontonumre, oplysninger om parterne og beløb.
- Indhent og vedhæft alle relevante dokumenter. Medsend fakturaer og andre relevante handelsdokumenter i forbindelse med underretningen. Der er ofte meget relevant information i disse fakturaer, herunder leveringsadresser og anvendte transportvirksomheder med mere. Meget af denne information kan bruges til at underbygge en eventuel mistanke om hvidvask.
- Forsøg at afklare årsagen til, at en tredjepart foretager transaktionen og skriv forklaringen ind i mistankegrundlaget.

Før man sender en underretning, har virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, pligt til at undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål. Det fremgår af hvidvasklovens § 25, stk. 1. I bemærkningerne til undersøgelsespligten fremgår desuden, at ved vurderingen af, om transaktionen er kompleks, kan der f.eks. lægges vægt på, om transaktionen involverer flere parter eller flere jurisdiktioner, eller om transaktionen giver kunden mulighed for at modtage betalinger fra en ukendt tredjemand.

Bilag: Indikatorer for handelsbaseret hvidvask

(Se også temarapport om handelsbaseret hvidvask [her](#))

Indikatorer på handelsbaseret hvidvask

Strukturelle risikoindikatorer

- En virksomheds struktur er usædvanlig kompleks og ulogisk, som fx involveringen af skuffeselskaber eller virksomheder registreret i højrisiko jurisdiktioner.
- En virksomhed er registreret eller har kontorer i en jurisdiktion med svag AML/CFT compliance.
- En virksomhed er registreret på en adresse, der sandsynligvis er en masseregistreringsadresse, fx tæt bebyggede beboelsesejendomme, postboksadresser, kommercielle bygninger eller industrikomplekser. Dette er særligt gældende i tilfælde, hvor der ikke refereres til en specifik lejlighed.
- En virksomheds aktivitet lader ikke til at være egnet til den oplyste adresse, fx uden en fornuftig forklaring benytter en virksomhed sig af beboelsesejendomme, hvor der ikke er plads til kommerciel eller industriel aktivitet.
- En virksomhed mangler en online tilstedeværelse eller dens online tilstedeværelse tyder på virksomhedsaktivitet, der er inkonsistent med den oplyste branche. Fx indeholder virksomhedens hjemmeside standardtekster taget fra andre hjemmesider eller hjemmesiden vidner om en manglende forståelse for et bestemt produkt eller den industri, hvor virksomheden har sit erhverv.
- En virksomhed har en påfaldende mangel af typiske virksomhedsaktiviteter, fx den mangler regelmæssige lønningstransaktioner, der afspejler det oplyste antal ansatte, transaktioner vedrørende driftsudgifter, skatteindbetalinger.
- Ejerne eller den øverste ledelse af en virksomhed lader til at være stedfortrædere, hvis funktion er at sløre de faktiske reelle ejere, fx mangler de erfaring i virksomhedsledelse eller mangler viden om de nærmere omstændigheder omkring handlerne, eller de leder flere virksomheder.
- En virksomhed, dens ejere eller dens øverste ledelse optræder i negativ medieomtale, fx forhenværende hvidvaskssager, bedrageri, skatteunddragelse, andre kriminelle aktiviteter, eller igangværende eller tidligere efterforskninger eller domme.
- En virksomhed har et minimalt antal af arbejdende ansatte, som er undringsværdigt i forhold til omfanget af forhandlede varer.
- Virksomhedens navn lader til at være en kopi af navnet på et velkendt selskab eller er meget lig det. Dette kan potentielt være et forsøg på at fremstå som værende en del af selskabet, på trods af at det reelt ikke er forbundet til det.
- Virksomheden har uforklarlige perioder uden aktivitet.
- En virksomhed opfylder ikke normale virksomhedsforpligtelser, som fx at foretage momsindberetninger.

Risikoindikatorer i forhold til handelsaktiviteter

- Handelsaktiviteten er inkonsekvent med den branche, som de involverede virksomheder, har oplyst, fx en bilforhandler eksporterer tøj eller en forhandler af ædelmetaller importerer fisk og skaldyr.
- En virksomhed foretager komplekse handelsaftaler, hvor adskillige tredjepartsmellemænd, der er i uoverensstemmende brancher, er involveret.
- En virksomhed beskæftiger sig med handels- og forsendelsesruter eller –metoder, der er inkonsistente med standard virksomhedspraksis.
- En virksomhed tager brug af ukonventionelle eller overdreven kompleks brug af finansielle produkter, fx brugen af remburs i usædvanligt lange eller hyppige perioder uden nogen tydelig grund eller/og blanding af forskellige typer af "Trade Finance"-produkter i forskellige segmenter af handelstransaktioner.
- En virksomhed fremviser konsekvent urimeligt små profitmarginier. Fx importeres engrosvarer ved eller over markedsværdi, eller varer videresælges ved den samme eller lavere købspris.
- En virksomhed køber handelsvarer, angiveligt på egen regning, men købene overgår betydeligt virksomhedens økonomiske formåen. Fx er handleerne finansieret gennem en pludselig tilstrømning af kontantindbetalinger eller tredjepartsoverførsler til virksomhedens konti.
- En nyligt dannet eller nyligt genaktiveret virksomhed beskæftiger sig med handelsaktivitet, der har et stort omfang og værdi. Fx dukker en ukendt virksomhed pludselig op og beskæftiger sig med handelsaktiviteter i sektorer, hvor det normalt er svært at komme ind på markedet.

Risikoindikatorer i forhold til handelsdokumenter

- Uoverensstemmelser på tværs af kontrakter, fakturaer eller andre handelsdokumenter. Fx modsigelser mellem navnet på den eksporterende virksomhed og navnet på modtageren af betalingen; forskellige priser på fakturaer og de underliggende kontrakter; eller uoverensstemmelser mellem kvantitet, kvalitet, omfang, eller værdien af de faktiske handelsvarer og deres beskrivelser.
- Kontrakter, fakturaer, og andre handelsdokumenter anfører ydelser eller priser, der ikke er på linje med kommercielle faktorer, eller er inkonsistente med markedspriser, eller betydeligt varierer fra tidligere sammenlignelige handler.
- Kontrakter, fakturaer, eller andre handelsdokumenter har vage beskrivelser af de handlede varer, fx er genstanden for kontrakten kun beskrevet generisk eller ukonkret.
- De handels- eller tolldokumenter, der understøtter en handel, mangler, ser ud til at være forfalskninger, indeholder falsk eller misvisende information, er en genindsendelse af tidligere afviste dokumenter, eller er ofte modificeret eller ændret.
- Kontrakter, der understøtter komplekse eller regelmæssige handler, virker til at være usædvanligt simple, fx følger de en "standard kontrakt"-struktur, der er tilgængelig på internettet.

- Værdien af en virksomheds registrerede importvarer udviser signifikante uoverensstemmelser med omfanget af virksomhedens udenlandske bankoverførsler for importvarer. Omvendt viser værdien af de registrerede eksportvarer en signifikant uoverensstemmelse med indgående udenlandske bankoverførsler.
- Handelsvarer, der er importeret til et land inden for rammerne af midlertidig import og aktiv forædling, er efterfølgende eksporteret med forfalskede dokumenter.
- Forsendelser af handelsvarer er ført gennem en række jurisdiktioner uden et økonomisk eller kommercielt grundlag.
- Handelsdokumenter – fx fragtbreve - afslører, at varer bliver leveret til et andet sted, end hvad der er aftalt mellem de to parter ifølge kontrakten.

Risikoindikatorer i forhold til transaktioner

- En virksomhed foretager mange sene ændringer i betalingsaftalen for handlen, fx videresender virksomheden i sidste øjeblik betalingen til en tidligere ukendt virksomhed, eller virksomheden anmoder om ændringer i den planlagte indbetalingsdato eller beløbsstørrelse.
- En konto viser et uventet højt antal eller størrelse af handler, der er inkonsistent med den virksomhedsaktivitet, som klienten har indberettet.
- En virksomheds konto ser ud til at være en gennemstrøms- eller transitkonto med hurtigbevægende handler af højt omfang og små "sidst-på-dagen"-balancer uden tydelige virksomhedsårsager. Dette inkluderer: - En konto viser hyppige indbetalinger i kontanter, som efterfølgende er overført til personer eller virksomheder i frihandelszoner eller offshore jurisdiktioner, der ikke har et forretningsforbindelse til kontoholderen. – Indgående overførsler til en forretningsrelateret konto er delt og videresendt til flere konti, der har få eller ingen forbindelser til kommerciel aktivitet.
- Indbetalingen for importerede handelsvarer er foretaget af en anden virksomhed end varemottageren uden nogen klare økonomiske grunde hertil, fx af en skuffe- eller stråmandsvirksomhed, der ikke er involveret i handlen.
- Kontantindbetalinger eller andre transaktioner, der er foretaget af en virksomhed, er konsekvent lige under underretningsgrænsen.
- En virksomheds handelsaktivitet stiger hurtigt og signifikant i omfang, men er stillestående efter en kort tidsperiode.
- Indbetalinger er sendt eller modtaget i store runde summer i forbindelse med handel i sektorer, hvor dette er anset for usædvanligt.
- Indbetalinger føres i en cirkel – midler er sendt ud fra et land og bliver modtaget igen i det samme land efter at have passeret ét eller flere lande.